

Kloosterorden voor mannen (1)



Nee, beste lezer(es) van dit spinsel, denk niet dat ik op de religieuze toer ga en zal proberen u over te halen u te oneindig verdiepen in wat u hieronder te lezen krijgt. Beschouwt u hetgeen ik in een drietal spinsels aan het papier zal toevertrouwen als nuttige informatie als u geconfronteerd wordt met artikelen over kloosterorden en congregaties in de Roomse kerk met zijn rijke roomse leven. Verwonder u net als ik dat de Heer der Schepping op zoveel verschillende manieren geëerd werd, zodat ook Hij misschien ook wel eens de weg kwijt raakte in de wereld van Zijn fans. Zoals dat bij het mensdom gewoon is, gebeurde dat volgens veel verschillende regels, die ieder weer een eigen auteur hebben. Verwacht van mij geen uitleg over die regels, want als eenvoudige pelgrim onderweg ben ik daartoe niet in staat. In mijn jeugdijaren heb ik wel de neiging gehad de Heer der Schepping te gaan dienen als een volgeling van hem, maar wereldse zaken verhinderden mij dat uiteindelijk.

Verwonder u over het feit dat zoveel mannen en vrouwen zich in vroeger en huidige tijden geroepen voel(d)en de Heer te volgen, te aanbidden en Zijn ideeën te verspreiden.

Eén van de belangrijkste regelgevers is Benedictus. Deze had een bepaalde visie op het volgen van de Heer en verzamelde daartoe een aantal mannen om zich heen, waarmee Orde der Benedictijnen een feit was. Aanvankelijk dienden ze de Heer allemaal volgens dezelfde regels, maar zoals dat bij ons mensen de gewoonte is, vond de ene tak van de kloosterfamilie dat de regel over bijvoorbeeld armoede Zuis moest worden uitgelegd en toegepast en vond het andere deel dat het Zo moest worden gedaan. En aldus splitsten zij zich en deden ze wat de Heer ooit had gezegd: gaat en vermenigvuldigt u. Dat laatste deden ze niet in letterlijke zijn, maar geestelijk en zo gaven zij zich allerlei voor ons nu onwaarschijnlijke namen. De monniken, die in Cluny hun geestelijke leven leefden gingen zich Cluniacensers noemen en die van Camaldoli maten zich de naam Camaldulenzers aan. Anderen wilde niet achterblijven en noemden zich Vallombrosianen, Ebrandijnen of Tironiënsers. Een andere klinkende naam was die van Silvestrijnen, ook wel Blauwe Benedictijnen genoemd. Verder waren er ook nog Celestijnen, Olivetanen en Cisterciënzers, ook wel aangeduid als Grijzemonniken of Schieremonniken, ook wel grauwe monniken of witte monniken genoemd.

Laten we de Benedictijnen voor wat ze zijn en overstappen naar mijn naamgever Augustinus. Ik heb ooit begrepen dat de Nederlandse betekenis daarvan 'De Wijze' is en omdat hij één van de Kerkvaders is, zou die uitleg dus best waar kunnen zijn, waarbij ik me niet gerechtigd acht die Nederlandse betekenis op mijzelf van toepassing te verklaren.

De Augustinusvolgers worden ook wel Reguliere kanunniken volgens de regel van Augustinus genoemd. Officieel heten zij Augustijner koorheren, maar ook hier is de naamskeuze groot, waarbij het opvalt dat er veel Reguliere kanunniken zijn. Enkele namen: | Je hebt o.a. De reguliere kanunniken van Sant



Ruf, San Frediano, Springiersbach, Rottenbuch of San Marco Evangelista. Weer anderen noemden zich Congeratie en ook daar is de naamskeuze groot. Je hebt / had ze van de Allerheiligste Verlosser van Lateranen, van Herrival, van Chancelade, de Observantie van Roudnice en Labem, van Groenendaal en Windesheim, de Allerheiligste Verlosser en de Onbevleete Ontvangenis. Geloof u mij: de rij van Reguliere Kanunniken is schier eindeloos.

Voor de hedendaagse oudere Roomse gelovigen klinken namen als Norbertijnen, Kruisheren, Premonstratenzers, Kruisbroeders en Witheren bekender in de oren. Maar ook nu hebben we nog Reguliere kanunniken met onwaarschijnlijk namen als Gilbertijnen, Birgittijnen, Heremieten en Dominicanen.

Geloof me, volgens Wikipedia is de lijst nog lang niet op. Ik zal u nu achterlaten met deze volgelingen van de Heer. Vraag me niet hoe ze aan de kost kwamen of nu komen. Er waren leraren bij, eenvoudige landbewerkers, die bij hun intreden vermoedelijk weinig of geen geld inbrachten en daarom tot de werkende stand onder hen gerekend moeten worden, maar Godgeleerden, professoren en andere hoogwaardigheidsbekleders en heel veel jongelingen uit rijke geslachten. En ondanks dat ze allen in deemoed hun hoofd voor de Grote Baas bogen of buigen, is er ook hier verschil in rang en stand. Vergeet u nu niet dat ik het nu alleen nog maar



over het mannelijk geslacht heb gehad. Ook schepselen van vrouwelijke kunne voelden zich geroepen de Heer te volgen. Over hen meer in een afzonderlijk hoofdstuk. Ik laat u nu even met rust en kom terug met een vervolg op dit verhaal. Hebt u nu al de roeping om meer te weten te komen? Ga naar Wikipedia en vlooi dat eens door. Het zal u gaan duizelen van wat u daar allemaal nog tegenkomt.

Augustinus